

РЕШЕНИЕ

№ 2499

гр. София, 14.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Добромир Андреев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **10067** по описа за **2015** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на ТВ С ЕАД, чрез адвокат Р. срещу решение от 17.07.2015г., постановено по наказателно от административен характер дело № 2739/2013г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 110 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № РД-10-4/15.01.2013 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /С./.

С оспореното пред СРС НП, на ТВ Седем ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 15 000 лева, на основание чл. 126, ал. 4 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ във вр. с т. 35 от критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно, поради неправилно приложение на закона - 348, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 348, ал. 2 от НПК. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение на РС е валидно и допустимо.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът чрез адвокат Р. поддържа жалбата и изразява искане за постановяване на решение, с което да бъде отменено решението на РС по съображенията изложени в касационната жалба, алтернативно прави искане да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд поради съществени процесуални нарушения.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрк. П. оспорва жалбата, представя подробни писмени бележки.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, VII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал следните доказателствени средства: писмени и гласни показания на свидетелите, както и веществени доказателства. Въз основа на тях е приел следните фактическите обстоятелства, които са от значение за спора: на 04.11.2012г. в КРС е постъпил сигнал, изпратен по електронна поща, от зрител Д. А., който съобщава за излъчени от страна на ТВ Седем ЕАД в предаването „Насреща“ кадри с неуместно съдържание и в неподходящ часови диапазон. Същият е препратен на С. на 05.11.2012г. за разглеждане и произнасяне по компетентност. По този повод свидетелката А. В., заемаща длъжност „старши инспектор“, прегледала предаването „Насреща“ с водеща Л. К., излъчено на 04.11.2012г., от 08:58 до 11:43 часа. В хода на проверката, св. В. приела, че дружеството-жалбоподател в качеството си на доставчик на медийни услуги е допуснало излъчване на аудио-визуално съдържание, възпроизведено подробно в АУАН и НП. Въз основа на тези констатации свидетелката съставила АУАН, въз основа на който е издадено и НП № РД-10-4/15.01.2013г., Тази констатация е направена от първоинстанционния съд въз основа на събраните писмени, устни и веществени доказателства и извършените естетично-психологическа експертиза и фоноскопска експертиза с оглед на видеозаписа. Визуалното съдържание на предаването е безспорно установено чрез вещественото доказателство, а показанията на св. К. кореспондират изцяло с констатациите на първоинстанционния съд. Приетата комплексна естетично-психологична експертиза, изготвена от вещите лица е обоснована и отговаря на поставените ѝ задачи.

Административен съд София – град, VII касационен състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими за спора фактически обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Настоящият състав на касационната инстанция споделя направените от СРС изводи, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни. За да извърши преценка, дали дадено съдържание е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, С., като независим специализиран орган, който регулира медийните услуги, следва да се ръководи от интересите на обществото. Чл. 17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията, съдържа общата забрана за създаване и предоставяне за разпространение на предавания, чието съдържание е неблагоприятно или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5.

За да осигури спазването на това изискване държавата, в разпоредбата на чл. 126, ал. 4 ЗРТ, е предоставила на регулаторния си орган правомощието да налага административни наказания за нарушение на разпоредбите, свързани с охрана на един от основните принципи при осъществяване на медийните услуги - защита на непълнолетните лица.

Съобразно цитираната нормативна уредба една от основните мерки в защита на непълнолетните лица е чрез избор на времето на предаването. В случая административната санкция е наложена заради неизпълнение на публично правното задължение да не се допуска излъчването на предавания, насочени към увреждането на умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните, в часовия пояс между 06:00 и 23:00 часа. В случая доставчикът на медийни услуги е следвало да прецени, че въпросното съдържание, излъчено в предаването „Насреща“ не следва да бъде излъчено в часови пояс, който предполага широк кръг зрители, вкл. и деца. Неизпълнението на това дължимо поведение ангажира неговата административнонаказателна отговорност, съгл. чл. 17 ал. 2 от ЗРТ.

Не са налице наведените от жалбоподателят касационни основания за нарушения на материалния закон и необоснованост на решението на съда. Първоинстанционният съд правилно е квалифицирал, че е нарушен чл. 17 ал. 2 ЗРТ. Същата норма е израз на общия принцип въведен в чл. 10 ал.1. т.6 от ЗРТ за недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави. Жалбоподателят необосновано смята, че първоинстанционният съд е направил неправилна материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Необосновани са и наведените от жалбоподателя основания за нарушаване на процесуалния закон.

Във връзка с така описаните мотиви съдът намира, че оспореното решение на СРС е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд
София – град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.07.2015г., постановено по наказателно от
административен характер дело № 2739/2013г. на Софийски районен съд –
Наказателно отделение, 110 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.